

Dosarul nr. 2ra-209/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Puica)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secrieru, Iu. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Elizaveta Dobrovolschi, reprezentată de avocatul Ruslan Berzoi,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Elizaveta Dobrovolschi împotriva lui Mihail Dobrovolschi, intervenienți accesorii Mihaela Dobrovolschi, Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/384, Agenția Servicii Publice, Consiliul municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău, cu privire la pierderea dreptului la spațiul locativ, radierea vizei de domiciliu de la evidență și radierea persoanei din acte,

împotriva deciziei din 03 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Elizaveta Dobrovolschi, reprezentată de avocatul Ruslan Berzoi și a fost menținută hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 24 octombrie 2017, Elizaveta Dobrovolschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Dobrovolschi, intervenienți accesorii Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/384 și Agenția Servicii Publice, solicitând recunoașterea pârâtului ca persoană care a pierdut dreptul la spațiu locativ în apartamentul XXXXX, radierea vizei de domiciliu de la evidența Agenției Servicii Publice a pârâtului din apartamentul menționat și radierea pârâtului din fișa locatarilor și tabelul nominal, alte acte cu privire la imobilul dat.

În motivarea acțiunii s-a invocat că la 21 noiembrie 2001, familiei Dobrovolschi: Elizaveta Dobrovolschi, soțul - Mihail Dobrovolschi și fiica - Mihaela Dobrovolschi le-a fost repartizat apartamentul XXXXX, în baza ordinului de repartiție nr. 008776, seria CI, potrivit deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 23/13-4 din 06 noiembrie 2001. În apartamentul nominalizat le-a fost perfectată viza de domiciliu.

Reclamanta a indicat că la 14 noiembrie 2011 a fost desfăcută căsătoria dintre ea și Mihail Dobrovolschi.

A susținut că, atât în timpul căsătoriei, cât și după desfacerea acesteia, pârâtul Mihail Dobrovolschi nu a locuit în apartament, nu a participat la reparația, întreținerea sau plata serviciilor comunale, a chiriei. Pârâtul este plecat peste hotarele țării și nu mai comunică. Împreună cu fiica Dobrovolschi Mihaela, administrează și au grijă de apartament, însă, achită serviciile comunale pentru trei persoane, ceea ce este costisitor pentru ele.

A solicitat recunoașterea lui Mihail Dobrovolschi ca persoană care a pierdut dreptul la spațiul locativ în apartamentul XXXXX, cu privarea de dreptul de folosință asupra apartamentului, radierea vizei de domiciliu din evidența Agenției Servicii Publice a lui Mihail Dobrovolschi din apartamentul XXXXX, precum și radierea pârâtului din fișa locatarilor și tabelul nominal și alte acte cu privire la imobilul indicat.

Prin hotărârea din 05 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 26 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Elizaveta Dobrovolschi, a fost casată hotărârea din 05 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana și a fost restituită cauza spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 27 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Mihaela Dobrovolschi, Consiliul municipal Chișinău și Primăria mun. Chișinău.

Prin hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 03 februarie 2020 Elizaveta Dobrovolschi, reprezentată de avocatul Ruslan Berzoi, a declarat apel împotriva hotărârii din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 03 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Elizaveta Dobrovolschi, reprezentată de avocatul Ruslan Berzoi și a fost menținută hotărârea din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin extrasul din fișa locuinței nr. 1-1 din 07 martie 2017 și extrasul din tabelul nominal nr. 2-1 din aceeași dată, eliberate de administratorul APLP nr. 54/384, se confirmă faptul că locatari ai apartamentului nr. XXXXX, amplasat pe adresa XXXXX sunt Dobrovolschi Elizaveta, Dobrovolschi Mihail și fiica Dobrovolschi Mihaela.

Instanța de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la faptul că circumstanțele invocate de reclamantă în susținerea pretențiilor sale sunt confuze, nedovedite, or, în cererea de chemare în judecată reclamanta indică că pârâtul nu locuiește în apartament atât până la desfacerea căsătoriei în anul 2011, cât și după, iar, în certificatul nr. 1 din 07 martie 2017, eliberat de administratorul APLP nr. 54/384, se menționează că Dobrovolschi Mihail nu locuiește din anul 2015, fără a se indica data și luna. Mai mult ca atât, deși administratorul APLP nr. 54/384 a indicat că pârâtul nu

locuiește în apartament din anul 2015, totuși a eliberat la 07 martie 2017 extrase din fișa locuinței și tabelul nominal, în care Dobrovolschi Mihail este inclus în calitate de locatar. Totodată, conform informației parvenită de la Inspectoratul general al poliției de frontieră, pârâtul traversează peste anumite perioade frontiera de stat, fapt ce denotă că locuiește pe teritoriul Republicii Moldova.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a concluzionat că Dobrovolschi Elizaveta nu a dovedit, prin probe, perioada lipsei pârâtului din apartament, iar, în cazul privării de drepturi, instanța de fond just a conchis că nu este admisibil constatarea unui fapt doar în baza celor menționate de reclamantă, fără alte probe.

Instanța de apel a mai reținut că prevederile Legii cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, în vigoare din 29 noiembrie 2015, nu reglementează pierderea dreptului la spațiu locativ, radierea vizei de domiciliu a pârâtului de la evidență în baza circumstanțelor invocate de reclamantă. Totodată, nici prevederile cu privire la dreptul la abitație, uz și uzufruct, la care a făcut referire reprezentantul reclamantei, avocatul Ruslan Berzoi, nu sunt aplicabile speței date, or, instanța de fond just a concluzionat că dreptul de abitație, uzul și uzufructul sunt drepturi reale subiective, iar, titularul acestor drepturi poate să se folosească (a locui) de locuința care aparține altei persoane cu dreptul de proprietate. Însă, la caz, reclamanta nu este proprietara apartamentului nr. 82 de pe adresa indicată.

La data de 02 decembrie 2020 Elizaveta Dobrovolschi, reprezentată de avocatul Ruslan Berzoi, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 03 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 03 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral și să fie încasate din contul intimatului cheltuielile de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat și interpretat eronat normele de drept material și procedural, precum și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A indicat că instanțele de judecată urmau prin analogie să aplice Legea cu privire la locuințe, care reglementează conform art. 3 raporturile privind folosirea locuințelor proprietate publică sau private în baza contractelor de locațiune sau a altor temeieri legale, astfel, folosirea acestui spațiu locativ este reglementat de această lege, deoarece folosesc în baza bonului de repartiție o locuință socială și au obligația conform art. 59 alin. (4) să încheie un contract de locațiune cu autoritatea abilitată pînă pe data de 31 mai 2018.

Avocatul Ruslan Berzoi a susținut că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că la 01 ianuarie 2020 între Elizaveta Dobrovolschi și intervenientul accesoriu APLP NR.54/384, care este gestionarul blocului locativ, a fost încheiat un contract de locațiune a spațiului locativ, iar, intimatul nu este parte a acestui contract și nu participă la careva cheltuieli, astfel, la data emiterii hotărârii judecătorești Dobrovolschi Mihail nu mai avea vreun drept asupra bunului respectiv.

A notat că art. 17 și 20 din Legea cu privire la locuințe prevede obligația locatarilor de a plăti chiria pentru folosirea locuinței și serviciile comunale, precum și

de a respecta contractul de locațiune, iar, în caz de încălcare a clauzelor contractului are loc rezilierea acestuia și evacuarea locatarului pe cale judiciară. În speță, pârâtul nu locuiește de mai mulți ani în locuința repartizată și nu contribuie la aceste plăți, fapt constatat de instanțe, care urmau să aplice analogia legii sau a dreptului și, având în vedere că nu era încheiat un contract de locațiune, să dispună pierderea dreptului la spațiu locativ.

A notat că art. 39 din Legea cu privire la locuințe indirect de asemenea prevede pierderea dreptului la spațiu locativ, dacă locatarul lipsește temporar.

Reprezentantul recurentului a afirmat că art. 4 din Legea menționată prevede că familia o reprezintă soții, copiii, părinții și reprezentanții legali ai acestora, precum și alte persoane aflate la întreținerea acestora, care locuiesc împreună și întrețin o gospodărie în comun. Iar, art. 5 din aceeași Lege stipulează expres că locuințele sunt destinate pentru domicilierea persoanelor și folosirea acestora în modul stabilit de lege, conform condițiilor contractului și prescripțiilor tehnice stipulate în Regulamentul corespunzător. La caz, absența intimatului și nevalorificarea dreptului la locuință sunt nemotivate, nimeni nu i-a încălcat acest drept și accesul la locuință, circumstanțe care permit de a concluziona că Dobrovolschi Mihail nu are nevoie de acest spațiu locativ, având în proprietate sau chirie un alt bun imobil. Mai mult ca atât, intimatul nu este parte a noului contract de locațiune a bunului imobil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 03 noiembrie 2020.

La 02 decembrie 2020, decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa poștală a Elizavetei Dobrovolschi și la adresa electronică a avocatului Ruslan Berzoi (f.d. 127-128, volumul II).

Astfel, recursul, declarat la data de 02 decembrie 2020, este în termen.

La 28 decembrie 2020, copia recursului a fost expediată în adresa lui Mihail Dobrovolschi, Mihaela Dobrovolschi, Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/384, Agenției Servicii Publice, Consiliului municipal Chișinău și Primăriei mun. Chișinău, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 158-163, volumul II).

Referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elizaveta Dobrovolschi, reprezentată de avocatul Ruslan Berzoi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie

să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Elizaveta Dobrovolschi, reprezentată de avocatul Ruslan Berzoi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Elizaveta Dobrovolschi, reprezentată de avocatul Ruslan Berzoi, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Elizaveta Dobrovolschi, reprezentată de avocatul Ruslan Berzoi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic